

[Jørgen Gram.]

sommeren. Det virker da katastrofalt, naar der næsten ingen Køber er at opdrive, eller denne, hvis han endelig er der, har en saa lille Pris at byde, saa Indtægterne ikke kan modsvare Udgifterne trods Rekordhøst og trælsomt Slid. Jeg henstiller til Landbrugsministeren, om Formen for Høstpantebrevs Indløsning ikke kan ændres, saa den fattige ikke tvinges til Kornsalg paa et uheldigt Tidspunkt.

Men ganske haabløst kom det til at se ud for mange, da saa Mund- og Klovesygen med dens direkte og Lovbestemmelsernes Indskrænkning i Omsætningen kom til.

Jeg vil her spørge Landbrugsministeren: Hvad agter Regeringen at foretage sig over for denne Svøbe for Landbruget? Er det Mening, at det skal gaa sin Gang, og at hver skal tage sine Tab?

Selv om dette Standpunkt naturligvis kan tages, saa maa hele den administrative Behandling af alle af Mund- og Klovesygen hidførte Forhold tages op til en grundig Revidering. Der er kommet saa mange Tilfældigheder og Meningsløsheder frem, som ikke maa gentage sig. Jeg tænker her paa det trafikale, det personlige Samkvem paa Tilførsler til Markeder, paa Forpligtelserne for den enkelte Kreaturejer til selv at betale Serum eller Ret til at fritages for Betaling. Det har været og har virket saa tilfældigt, saa jeg mener, at alle Forholdene af Staten maa tages op til Behandling og Mildnelse. Uensartet Taksation, tilfældigt Ophør med Nedslagningerne har medført, at Naboer med samme Tab stilles ganske ulige.

Maa jeg ogsaa her over for Landbrugsministeren gøre opmærksom paa, at de første Maaneders forholdsvis spredte Tilfælde i Sønderjylland, i Modsætning til det øvrige Land senere, paa Grund af Troen paa Begrænsning af Sygdommen førte Afspærringsregler med sig, hvorved store Omraaders sunde Kreaturbestand blev tvunget til at forblive i Farezonen, til Angrebene naaede ogsaa dem. Da det i de sydlige Amter drejede sig om Eksportkreaturer, vil jeg spørge Landbrugsministeren, om det ikke, trods Veterinærer, havde været muligt, at Eksportdyrene var kommet væk til Salg.

Det er naturligvis ikke let at hedde Bording, men man kan jo ikke forstaa, at der ikke skulde kunne være fundet en Udvej. Som det er gaaet nu, er mange Tusinde Dyr blevet tvunget til at gaa og vente paa at blive inficeret og derved afmagret til uhyre Tab for Besætningsejerne.

Selv om nu Farsoten gaar over hele

Landet, saa er ogsaa paa dette Omraade Grænselandet blevet haardest ramt. Af naturlige Grunde havde man til at begynde med ingen Serum f. Eks. til at lette Sygdommen hos de angrebne Dyr. Angrebene har som Følge deraf været afgjort haardere i de sønderjyske Landsdele. Jeg nævner i Flæng en Del Tab, idet jeg udelader Navne af Hensyn til Tiden: 29 Køer — 13 døde, 3 værdiløse. 12 Køer — 3 døde, 2 værdiløse. 70 Køer — 10 døde, 6 værdiløse. 13 Køer — 8 døde. 4 Køer — 2 døde. 5 Køer — 4 døde o. s. v., jeg kunde blive ved med dette uhyggelige Billede. Et lignende kan ikke oppulles noget andet Sted i Landet. Det bekræfter, hvad Veterinærdirektøren har udtalt til det af De samvirkende danske Landboforeninger nedsatte Udvalg til Behandling af dette Spørgsmaal: at Sygdommen optræder betydeligt mildere nu end i Sønderjylland.

Der er gennem Mejerierne i Sønderjylland gjort et stort Arbejde til Belysning af dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke forstaa, at Landbrugsministeren ikke fra Begyndelsen har fulgt med gennem et systematisk Undersøgelses- og statistisk Arbejde. Sygdommen kom ikke hurtigere, end at den let gennem de sognekommunale Myndigheder kunde været overvaaget. Man er jo ellers ikke saa karrig med Hensyn til Tællinger og statistisk Materiale. Men nu har Mejerierne altsaa ført det igennem, og jeg vil opfordre Ministeren til at gøre Brug deraf. Hvilken? Ja, jeg synes ikke, at Grænseområdet fortsat skal tage større Tab end det øvrige Land, blot fordi man ikke kan begynde at tage Kampen op, før vi har Sygdommen over Grænsen. Angrebene har gennem Aarene været oftere dernede, og paa Grund af, at der til at begynde med hverken kunde fremskaffes forebyggende eller mildnende Serum — maaske ogsaa af andre Grunde —, har Tabene været saa store, som de faktisk har været.

Naar saa dertil kommer, at kun i disse Egne er en særdeles stor Procent af hele Bestanden beregnet til Eksport, og at den lange Afspærringstid, der somme Steder har været gennem Maaneder, til det direkte Tab fører en Lammelse af den i Forvejen tungt arbejdende Økonomi, saa vil man forstaa de overordentlige Vanskeligheder, der er hos mange i Grænseområdet.

Jeg vil derfor bede den højtærede Statsminister eller den højtærede Landbrugsminister om Besked fra denne Plads om, hvad man tænker at foretage sig. Intet at foretage sig kan ikke gaa. Af folkelige, landøkonomiske og samfundsmæssige